



ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

2024. szeptember 22–
október 5.

Ő TÖBB ANNÁL, MINT AMIT RÓLA GONDOLSZ

Akinek volt szeme a látásra és füle a hallásra, az Jézusban mással, valaki nagyobbal találkozhatott, nem csupán egy nagy emberrel, – többel, mint olyan valakivel, aki testvéri módon segít. „Aki engem lát, Istent látja”, mondja Jézus. Aki engem lát, megtudja, milyen is az az ember, akinek Istennel van dolga. Megérti, hogy nem a vak vezéret kormányozza őt, hogy nem pusztán véletlen esik meg vele, hogy jövője nem a „fejleményektől” függ, hogy Isten nem valamiféle „törvény”, nem egy elv, nem egy meghatározatlan világszellem. – Isten gondolkodó embert teremtett. Ne lenne hát képes arra, hogy maga is gondolkodjék? Érzelmeket adott az embernek. Vajon idegen lenne számára a tapasztalat és a szenvedés? „Aki a fület alkotta, ő ne hallana? Aki a szemet alkotta, ő ne látna?”, kérdezi már az Ószövetség. Isten nem primitívebb az embernél, hanem nagyobb nála. Bizonyára több, mint az a Valaki, akit az ember – mint egy emberi arccal – elképzelsz. De a kérdező és gondolkodó ember számára éppen ő a nagy Te, az igazi partner. – Jézus pedig azt mondja róla: Ő ismer téged. Szólhatsz hozzá. Hallja, mit kérsz. Tudja, mire van szükséged. Vigyáz rád. Nem kell elhallgatnod bűneidet, és nem kell teljesítményekkel igazolnod életed értékét. Ennek az Istennek a szemében az órá figyelés fontosabb, mint a képességek, a bizalom értékesebb, mint a munkálkodás.

„Aki engem lát, látja az
Atyát.”

(Jn 14,9.b)

(Jörg Zink)



Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Szeptember 22., vasárnap, olvasandó: Mt 23,1–12

„Akkor Jézus így szólt a sokasághoz és a tanítványaihoz: Az írástudók és a farizeusok Mózes törvényhozó székében ülnek. Mindazt tehát, amit mondanak, tegyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert nem azt teszik, amit mondanak. Súlyos és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállára rakják, de maguk egy ujjal sem akarják azokat megmozdítani. Mindent csak azért tesznek, hogy lássák az emberek: megszélesítik imaszíjaikat, és megnagyobbítják ruhabojtjaikat; a lakomákon az asztalfőn és a zsinagógákban a főhelyeken szeretnek ülni; szeretik, ha köszöntik őket a tereken, és ha mesternek szólítják őket. De ti ne hívasátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. Ne hívasátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus. Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok! Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Magyarázat: Katolikus „atya”, református „nagyiszteletű”, máshol „idősebb testvér” – mennyi módja van, hogy kifejezzük: ránk kell hallgatni. De amikor Isten igéjét tanítjuk, akarjuk-e azt megélni is? Nagyszülők, szülők, hitben idősebb keresztyének: törekszünk-e úgy tanítani, hogy Krisztus követésében példamutatóan előljárunk? Alázat nélkül nem megy! „Élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Istennel szemben” (Mik 6,8).

Imádkozzunk azért, hogy Krisztus megváltott népe – az egyház közössége – megértse, szívébe fogadja, és betöltse Urától kapott küldetését, az evangélium hiteles továbbadását. Kérjük Urunktól vezetést, hogy a Róla való tanúságtételünk és cselekedeteink mindig összhangban álljanak egymással. Ő vezessen el minket annak belátására, hogy az evangélium hirdetése a feladatunk, tehát az emberek életének megörvendeztetése, megerősítése, nem pedig megterhelése. Könyörödjünk azért, hogy áldás és segítség legyen embertársaink számára a jelenlétünk e világban, és ne egyel több teher legyünk az amúgy is terhek alatt roskadozó vállakon.

Szeptember 23., hétfő, olvasandó: Mt 23,13–22

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni. Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házáét, és színlelésből mégis hosszasan imádkoztok: ezzel súlyosabb ítéletet vontok magatokra. Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bejárnátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyetlen pogányt zsidó hitre térítsetek, és ha ez megtörtént, akkor a gyehenna fiává teszitek, kétszerte inkább magatoknál. Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, az érvénytelen, de Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

ha valaki a templom aranyára esküszik, azt köti az eskü. Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az arany vagy a templom, amely megszenteli az aranyat? Ezt is mondjátok: Ha valaki az oltárra esküszik, az érvénytelen, de ha valaki a rajta levő ajándékra esküszik, azt köti az eskü. Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? Aki tehát az oltárra esküszik, az arra is esküszik, ami rajta van. Aki pedig a templomra esküszik, az arra is esküszik, aki benne lakozik. Aki pedig az égre esküszik, az Isten trónusára esküszik, és arra is, aki azon ül.”

Magyarázat: Meg kell rémülnünk az Úr Jézus ítélő szavaitól! Milyen könnyen félrevehetjük a legjobb szándékot is, ha a saját fejünk után megyünk, és nem kizárólag Istenre hallgatunk. A „jaj-mondások” sürgessenek minket abban, hogy önfejűség helyett egyedül az Örökkévaló Isten szava számítson a véleményünkben, döntéseinkben. Ehhez most is a minden mást félretevő alázat kell: „Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3,9b)

Imádkozzunk mennyei Atyánkhoz, bocsásson meg nekünk, amikor Őhozzá méltatlan magatartásunkkal, szavainkkal, vagy éppen hallgatásunkkal nem adtunk tovább semmit Isten országa evangéliumából másoknak, és ezzel „bezártuk előttük a mennyek országát” (13). Adjunk hálát azért, hogy Isten Igéje soha nem bezárja, hanem mindig megnyitja mások előtt Isten országának kapuját. Áldott legyen az Isten, hogy Őneki van hatalma megnyitni ajtókat, lerombolni falakat és erődítményeket, amelyeket az Isten ismeretével szemben emeltek (2Kor 10,4–5). Ő ma is hitre segít embereket!

Szeptember 24., kedd, olvasandó: Mt 23,23–36

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagytátok azt, ami a törvényben fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. Vak vezetők, kiszűrítetek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek. Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belül pedig tele vannak rablásvággyal és féktelenséggel. Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy azután a külseje is tiszta legyen! Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépek látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal. Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel. Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert síremlékeket emeltek a prófétáknak, és felékesítetek az igazak sírköveit, és ezt mondjátok: Ha atyáink idejében éltünk volna, nem vettünk volna részt velük a próféták véreinek kiontásában. Ezzel csak azt bizonyítjátok magatokról, hogy fiai vagytok a próféták gyilkosainak. Cselekedjete csak ti is atyáitok mértéke szerint! Kígyók, viperafajzatok! Hogyan menekülhetnétek meg a gyeheennával sújtó ítélettől? Ezért íme, én prófétákat, bölcséket és írástudókat küldök hozzátok: egyeseket közülük megöltök és keresztre feszítetek majd, másokat pedig megkorbácsoltok zsinagógáitokban, és városról városra üldöztök, hogy rátok szálljon minden igaz vér, amelyet kiontottak a földön, az igaz Ábel vévétől

Zekarjának, Barakjá fiának véreig, akit meggyilkoltatok a templom és az áldozati oltár között. Bizony mondom nektek: mindez megtörténik ezzel a nemzedékkel.”

Magyarázat: A mai igét sem lehet jól olvasni úgy, hogy közben másokra mutogatunk. Mi az, amiben aprólékosan odafigyelünk a külsőségekre, miközben mégis elhagyjuk a lényegét? Ma is elolvastuk a napi igét, mert szeretjük Istent. De tapasztalja-e az Isten-szeretetünket, benne az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget (23) a családjunk, a munkatársunk, az ellenségünk, a felebarátunk? Csak mutogatjuk a hitünket, vagy éljük is, Krisztust követve?

Imádkozzunk azért, hogy ne fordítsuk el szívünket Jézus kemény szavaitól, mintha nem nekünk szólna. Könyörödjünk, hogy megértsük Urunk figyelmeztetését, mikor azt üzeni, hogy nem elég a külső látszatot fenntartani, hanem belül is rendben kell lenni, sőt a belső rendet sugározni kell kifelé. Nem elég becsületesnek látszani, annak is kell lenni; és nem elég szeretni, a szeretetet tudni kell kimutatni is. Hívjuk segítségül Urunkat, mert kegyelemre szorulunk. Kérjük Őt, hogy könyörüljön, tisztogasson, formáljon minket; és adja annak bizonyosságát, hogy az Övéi vagyunk, mert ez a tény formál át valóságosan, és ez tesz alázatossá és áldott szolgálivá minket.

Szeptember 25., szerda, olvasandó: Mt 23,37–39

„Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek! Hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a kotlós szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! Íme, elhagyatottá lesz a ti házatok. Mert mondom nektek, nem láttok engem mostantól fogva mindaddig, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön!”

Magyarázat: Szent város és szent nép? Hányszor bukott el a keresztyénség, mert gyűlölte azokat, akik kimondták az Isten intését, vagy a megtérésre, bűnbánatra hívó szót! Megveted-e, gyűlöld-e azokat, akik ki merik mondani, le merik leplezni, hogy a „szentek” (köztük te is!) esendők, kegyelemre szoruló bűnösök? Hódolj a feltámadott Jézus Krisztusnak, aki ma is türelemmel hív magához! Egyedül ő tart meg az üdvösségre és az örök életre!

Imádkozzunk megváltó Urunkhoz, irgalmazzon nekünk, amikor nem akarjuk meghallani / megérteni emberek által tolmácsolt (írott vagy hirdettet) üzenetét, amikor elhallgattatjuk szívünkben az Úr hangját. Adjunk hálát azért, hogy Isten az ő „városát” és népét mégsem hagyja elveszni! Ha mi nem is akarjuk megtalálni az Urat, de Ő meg akar találni bennünket. Az Úr jön, közelít, itt van, velünk van Jézus Krisztusban, és Ővele jön áldása is (39): elhagyatott népét szárnyai alá összegyűjti kegyelme. Dicsőítsük a mindenható Istent, aki összegyűjti szétszórt életünket, elrendezi rendezetlen dolgainkat; Ő oltalmat, védelmet, megtartást ad, szárnyával takarva véd. (249. dicséret 3. verse)

Szeptember 26., csütörtök, olvasandó: Mt 24,1–22

„Amikor Jézus kijött a templomból, és tovább akart menni, odaléptek hozzá a tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit. Ő azonban így szólt hozzájuk: Látjátok mindezt? Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának. Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá tanítványai külön, és ezt kérdezték: Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének? Jézus így válaszolt nekik: Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! – és sokakat megtévesztenek. Fogtok hallani háborúkról, és hallotok háborús híreket. Vigyázzatok, ne rémüljetek meg, mert ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég. Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, éhínségek és földrengések lesznek mindenfelé. De mindez a vajúdás kínjainak kezdete. Akkor átadnak titeket kínvallatásra, megölnék benneteket, és gyűlöl titeket minden nép az én nevemért. Akkor sokan eltántorodnak, elárulják és meggyűlölnek egymást. Sok hamis próféta támad, és sokakat megtévesztenek. Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, sokakban meghidegül a szeretet. De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég. Amikor tehát meglátjátok, hogy „a pusztító utálatosság” ott áll a szent helyen – erről beszélt Dániel próféta, aki olvassa, értse meg! –, akkor azok, akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe, aki a ház tetején lesz, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit, és aki a mezőn lesz, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját. Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban! Imádkozzatok, hogy ne kelljen sem télen, sem szombaton menekülnötök. Mert olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha. Ha nem rövidíttetnék meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidíttetnek azok a napok.”

Magyarázat: Háború, földrengés, árvíz, betegség: semmivé tehetik azt, amivel itt a földön dicsekszünk, amire támaszkodunk. Semmivé válhatnak az emberi kötelékek is (9–10), akár félelemből, akár érdekből. De nem ettől kell megrémülni, még ha félelmetes is. Azért kell imádkoznunk, kérve hozzá hűséges alázatot, hogy bármi rossz történjen is, mi el ne hagyjuk megváltó Krisztusunkat. Isten Szentlelke tegyen hűséggé, bölcsé a nehéz időkben is! Mert bármi történjen, az Örökkévaló Isten kezében marad az irányítás!

Imádkozzunk Urunkhoz bűnbocsánatért, mert e sorokat olvasva, hitben igazat kell adnunk az ő beszédének: látjuk, hogy mi is mennyire megtéveszthetőek és megfélemlíthetőek vagyunk. Látjuk a magunk gyengeségét is, hogy mennyi minden ide köt bennünket, ehhez a világhoz, görcsös, gyarló ragaszkodásban! Csak könyöröghetünk, hogy mindvégig ki tudjunk tartani a hitben, és bizonyosságban meg tudjuk járni elrendelt utunkat, életünk utolsó percéig. Csak könyöröghetünk, hogy mindvégig Jézus Krisztusba vetett hittel vallhassuk: ez a vég nekünk az élet kezdete! Fohászkodjunk Urunkhoz, aki erőt ad nekünk ahhoz, hogy soha ne a végre tekintsünk, hanem mindig Jézus Krisztusra, aki ezt az életet is megváltotta.

Szeptember 27., péntek, olvasandó: Mt 24,23–44

„Akkor, ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus vagy amott – ne higgyétek el! Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak majd, nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy így megtévesszék, ha lehet, a választottakat is. Íme, előre megmondtam nektek. Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van – ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban van – ne higgyétek el! Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is. Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk. Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóoszlopai megrendülnek. És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden nemzetsége, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel. És ő elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig. Tanuljatok a fügefa példájából: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok mindezt, tudjátok, hogy közel van ő, az ajtó előtt! Bizony mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el. Azt a napot pedig és azt az órát senki nem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül. Mert ahogyan Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába, és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. Akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik, két asszony örül a kézimalommal, az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok! Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy mikor jön el éjjel a tolvaj, akkor virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házába. Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!”

Magyarázat: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak” (Ef 5,15–16). Most kell megismerni Isten ígését alaposan! Most kell megismernünk, hogy hogyan szól hozzánk a Mindenható (24)! Most kell megtanulni állandó készenlétben élni, hogy el ne altasson, félre ne vezessen a Sátán! A Szentírás naponkénti, imádságos olvasása életbevágóan fontos! Soha ne hanyagoljuk el, ahogy a Krisztus követését sem!

Imádkozzunk, adjunk hálát Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak, hogy az ő visszajövetele biztos, és semmivel sem téveszthető össze. Olyan biztos és egyértelmű, mint a villámlás, mint az a tény, hogy ahol dögkeselyűk vannak, ott tetem is van. Bár tudjuk, hogy minden korszakban sokan hivatkoznak Őrá, mintegy kisajátítva maguk számára, de hiába emlegetik Krisztus nevét, ezek csak hamis Krisztusok! Dicsőítsük Megváltónkat, aki „eljön az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel”, és „elküldi angyalait” értünk, hogy ígérete szerint összegyűjtse a választottakat, és teljessé tegye rajtuk az üdvösség művét. Boldog az az ember, aki Őt várja, és bízik az ő beszédében, mert ha az ég és a föld elmúlik is, de az ő beszédei nem múlnak el, hanem céljukhoz érnek, beteljesednek.

Szeptember 28., szombat, olvasandó: Mt 24,45–51

„Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgálói fölé az úr, hogy a maga idejében eledelt adjon nekik? Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjön! Bizony mondom nektek, hogy egész vagyona fölé rendeli őt. Ha pedig az a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram – és verni kezdené szolgatársait, és együtt enne és inna a részegesekkel; megjön annak a szolganak az ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem is gondolja; akkor kettévágatja, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”

Magyarázat: „Ki tehát a hű és okos szolga?”(45) Ez a kérdés neked feszül: Hűséges vagy? Krisztusnak élsz? Vagy lerázod magadról a Krisztusnak való engedelmességet álkegyességgel: úgyis megbocsát az Isten! Lesz számonkérés! Isten valóban irgalmas, de nem azért, hogy visszaéljünk szeretetével! „Menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11b) Várd Jézust, mert megéri! Légy készen a jövetelére! „Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled...” (RÉ21: 832)

Imádkozzunk, hogy észrevegyük a jeleket, melyek Urunk érkezését jelzik. Jézus Krisztus figyelmeztet minket, hogy jövetelét jelek kísérik, melyek a hitben járva láthatók és felismerhetők. De ezek „csak” jelek, készenlétre intenek! A napot és az órát azonban senki sem tudja, ezért mindig készen kell lenni, mint ahogy azt az okos szolga tette, hűséggel végezve munkáját ott, ahová az Ura állította: itt nem akart többet, mint amivel megbízták, de nem is érte be kevesebbel, mint amire a megbízatása szolt, azaz hűséggel sáfárkodott. Magasztaljuk megváltó Urunkat, aki minket is ilyen szolgálatra hívott el. Kérjük Őt, hogy Lelke által adjon erőt megmaradni a hitben és az iránta való hűségben. És köszönjük meg, hogy Őáltala hű és okos szolgák lehetünk mindvégig.

Szeptember 29., vasárnap, olvasandó: Mt 25,1–13

„Akkor hasonló lesz a mennyek országa ahhoz a tíz szűzhöz, akik vették a lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására. Őt közülük balga volt, őt pedig okos. A balgák ugyanis amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat, az okosak viszont a lámpásukkal együtt olajat is vittek korszókbán. Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elalmosodtak, és elaludtak. Éjfélkor azután kiáltás hangzott: Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására! Ekkor ezek a szüzek mind felébredtek, és rendbe hozták a lámpásukat. A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert a lámpásunk kialszik. Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is, menjetek inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak! Amíg azok vásárolni voltak, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót. Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót

nekünk! Ő azonban így válaszolt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vigyázatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!”

Magyarázat: „Vigyázatok tehát...!” (13) Nem fenyeget, hanem figyelmeztet a példázat: Gondolj a holnapra! Nem tudjuk, mennyi időnk van, készüljünk Isten elé, mert utólag nem lehet reklamálni. A világ olajkészletével sem tudunk helyesen gazdálkodni, hát még a hit olajával! Tartalékolnunk kell, hogy el ne fogyjon. Hitet nem lehet se kölcsön, se örökbe adni másnak. De példát adhatunk a következő nemzedéknek: aki Jézus közelébe akar jutni, az figyel, ügyel a jövőre.

Imádkozzunk, adjunk hálát Krisztusunk vigyázásra szólító szaváért, aki most nekünk mondja: „Vigyázzunk!” Legyünk okosak, előrelátók, mindig készek, mint az okos szüzek (a menyasszony barátnői), akik olajjal a lámpásukban várták az érkező völegényt. Kérjük Urunkat, hogy segítsen nekünk világítani, és még több olajat (hitet, hűséget, reményt) vinni magunkkal életünk útján, hogy mindvégig lehessünk a világ számára világosság, hogy a legvégsőig, Krisztus (a völegény) érkezéséig világíthasson felebarátaink számára a lámpásunk. Amíg itt vagyunk, tegyük a dolgunkat, amíg tehetjük, töltsük meg mindig a lámpást olajjal, hogy világíthassunk az Úr érkezéséhez. Magasztaljuk Őt imádságos szívvel: Urunk, köszönjük, hogy a tied vagyunk, köszönjük azt a bizonyosságot, hogy adsz nekünk a „vigyázáshoz” elegendő olajat, szívünk utolsó dobbanásáig, vagy eljöveteledig: elegendő hitet, reményt, szeretetet, türelmet, erőt. Ámen.

Szeptember 30., hétfő, olvasandó: Mt 25,14–30

„Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgálait, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe. Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott vele, és másik ötöt keresett hozzá. Ugyanígy a két talentumos is másik kettőt keresett hozzá. Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét. Hosszú idő múlva azután megjött ezeknek a szolgálknak az ura, és számadást tartott velük. Eljött az, aki az öt talentumot kapta, hozott másik öt talentumot, és így szólt: Uram, öt talentumot bíztaál rám: nézd, másik öt talentumot kerestem. Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében! Eljött az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot bíztaál rám: nézd, másik két talentumot kerestem. Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében! És amikor eljött az, aki az egy talentumot kapta, ezt mondta: Uram, tudtam, hogy könyörtelen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál. Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van az, ami a tied. Ura így válaszolt neki: Te gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és onnan is gyűjtök, ahova nem szórtam? Ezért el kellett volna vinned a pénzedet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamatostul kaptam volna vissza azt, ami az enyém. Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van. A

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”

Magyarázat: „Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint” (15). Nem igazságos? Nem azonosak az indulási feltételek. Isten tudja, miért. Aki a másikra néz irigykedve egy életen át, talál ürügyet arra, hogy hozzá se fogjon életfeladatához. Boldogtalan és terméketlen marad, aki méricskéli, hogy kevesebbet kapott, elvesztegeti az energiáit, elássza (magát) keserűségében. Isten képességeink szerint ajándékozza a lehetőségeket. Az eggyel is gazdálkodjunk reménységgel.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy bár minden az Övé, mégis kitüntetett minket azzal, hogy az ő gazdagságából, az evangélium kincséből valamit ránk bízott. Mindnyájan kaptunk a megváltás örömhíréből egy kis részt, hűséges munkára: hogy ezt a kincset minél több embernek átadjuk, azaz megsokasítsuk. Dicsérjük az Urat, hogy Ő senkitől sem kér lehetetlent, nem kér többet tőlünk, csak amit képességeinknek megfelelően el tudunk végezni, vagyis mindnyájunknak a „kevésen” kell hűnek lennie. Kérjük az Ő segítségét és kegyelmét e feladathoz, mert ha az Ő erejével végezzük szolgálatunkat, akkor nem fogjuk elásni a talentumot, de el sem bízunk magunkat, sőt, az elszámoltatástól sem kell féljünk. Magasztaljuk Istenünket, hogy a számadás napján Ő nem az eredményt, hanem a magunk talentumaival, a magunk helyén, az életünk hűségét nézi majd, amelynek áldása és jutalma a mennyei öröm.

Október 1., kedd, olvasandó: Mt 25,31–46

„Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. Összegyűjtenek elé minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot, amely készen áll számotokra a világ kezdete óta. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? A király így felel majd nekik: Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg. Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre! Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg. Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked? Akkor így felel nekik: Bizony mondom nektek, valahányszor nem tettétek meg ezeket

egyfel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg. És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Magyarázat: „...éheztem, és ennem adatok...” (35). Csak a saját lelkiismeretünket nyugtatjuk, ha a kéregetőnek aprópénzt adunk vagy akár egy napra való ételmet. Az esztelen alamizsnával csak támogatjuk a mára kialakult kolduló üzemmódot és életformát. A valódi segítség és támogatás az, hogy az éhezőt emberhez méltó lakhatáshoz, tanuláshoz és mindennapi kenyérhez, munkához segítjük. Ez jóval több figyelembe, időbe, személyes lelkigondozásba és energiába kerül.

Imádkozzunk azért, hogy amikor Krisztus Urunk dicsőségesen megjelenik majd az ő uralmában, minél több ember „a király jobb keze felől állók” közé, az Atya áldottai, országának örökösei közé soroltasson. Adjunk hálát Urunknak, hogy igazi Naptámadat lesz az Ő eljövetele: vége lesz minden szürkeségnek és borongásnak. Minden nép Őelő áll, és leborul előtte. Akkor már kikerülhetetlen lesz találkozni Ővele. Ez a találkozás a népek és emberek elválasztásának ideje lesz. Itt már végre nincs vita, okoskodás, érvelés, észosztás. Ekkor már csak a mindenk Ura beszél. Vége lesz a hangzavarnak. Magasztaljuk Urunkat azért is, hogy a szétválasztás alapja valójában nem a látható, emberséges cselekvés lesz, ami nélkülözhetetlen a világban (odafordulni éhezőkhez, szomjazókhoz, jövevényekhez, betegekhez és foglyokhoz). A szétválasztás alapja egy eleve döntés, ami alapján Isten örök életet készített a világ kezdete óta a juhoknak, az Atya áldottainak, az örökösöknek; ennek a választottságnak viszont magától értetődő következménye a legkisebbekhez való krisztusi odafordulás, akár egyhez is, egyetlenhez is, egyenként minden legkisebbhez. Hála legyen az Örökkévaló Istennek az ő kimondhatatlan szeretetéért, hogy választott népéhez tartozhatunk!

Október 2., szerda, olvasandó: Mt 26,1–5

„Amikor Jézus befejezte mindezeket a beszédeket, így szólt tanítványaihoz: Tudjátok, hogy két nap múlva lesz a páska ünnepe, és az Emberfia átadatik, hogy megfeszíttessék. Ekkor összegyűltek a főpapok és a nép vénei Kajafás főpap palotájában, és elhatározták, hogy Jézust csellel elfogják, és megölik. De ezt mondták: Ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép között.”

Magyarázat: A futballban lehet cselezni, de a sportban is vannak szabályok. Jézus ellenségei viszont arról tanácskoztak, hogy őt „csellel elfogják” (3). A gonoszság abban is megmutatkozik, hogy nem nyíltan támad, nem világos vádakkal áll ellenfele elé, hanem érvek és világos küzdelem helyett titokban akar ártani. A sötétség erői sötétben működnek, kerülnek a nyilvánosságot, ami leleplezne, megzavarna. Jézus tudja, ismeri és legyőzi a gonosz erőit önmaga odaadása árán.

Imádkozzunk, adjunk hálát megváltó Urunknak, hogy Őelőtte nincsenek rejtett események és szándékok. Tudta, hogy mi vár Rá, hogy útja merre vezet. De Ő nem tért le erről az útról, vállalta az Atya akarata iránti hűségéből, engedelmességből, és Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

vállalta mindannyiunkért. Áldjuk Őt azért is, hogy Urunk mindig idejében szól, felkészít, figyelmeztet bennünket, ahogy tanítványait is előkészítette közelgő elfogatására és kivégzésére. Magasztaljuk Urunkat, hogy miközben a nép akkor örömmünnepre, a páska (az isteni megváltás, az Egyiptomból való szabadulás) ünnepére készült, a sötétség erői pedig szervezkedtek, Ő mégsem mondott le arról, hogy a maga módján megünnepelje a páskát tanítványai közösségében, új értelmet adva az ünnepnek. Ő maga lett a páskabarány, a megváltás, a szabadulás szerzője. Dicsőítsük Krisztust, hogy mi is Őáltala és Ővele közösségben ünnepelhetjük a megváltást, a bűn és a sötétség hatalmából való megszabadulást.

Október 3., csütörtök, olvasandó: Mt 26,6–13

„Amikor pedig Jézus Betániában, a leprás Simon házában volt, odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástromtartóban drága olaj volt, és ráöntötte az asztalnál ülő Jézus fejére. Amikor látták ezt a tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: Mire való ez a pazarlás? Hiszen el lehetett volna ezt adni sok pénzért, és odaadni a szegényeknek. Amikor ezt Jézus észrevette, megkérdezte tőlük: Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem, mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek. Mert amikor ezt az olajat a testemre öntötte, a temetésemre készített elő. Bizony mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.”

Magyarázat: „Mire való ez a pazarlás?” (8) Naponta kiáltó kérdés ez az élelmiszer, a természeti erőforrások, a tárgyak használata terén, egész életmódunkban. Sokat pazarolunk saját kényelmünkre felelőtlenül. Ne tékozzoljuk azt, amit Istentől ajándékba kaptunk a teremtett világban. Amikor viszont Istennek hódolunk, neki hálát adunk, ne fogjuk vissza magunkat: mindenünket adjuk át válaszul Isten pazarló szeretetéért.

Imádkozzunk azért, hogy mi is teljes szívünkkel meg tudjunk nyílni Jézus Krisztus előtt, úgy, ahogy ez az asszony tette. Ez a tett (olajjal való megkenés) a hódolat jele: Úrnak vallotta Jézust már földi életében. Ez a tett áldozathozatal: nagy értékű kincsét öntötte Jézus elé. Ez a megkenetés Krisztus halálának megváltó páratlanságát hirdette meg. A tanítványok pazarlásnak minősítik mindezt, mert nem értik a történetet. Ez az asszony többet sejtett meg Jézusról, mint ők. Ez az asszony akkor odaadta, vagyis elengedte minden kincsét Jézusért. Könyörögjünk hitünk és életünk megújulásáért, mert ha erre az asszonyra tekintünk, megláthatjuk, hogy valójában milyen gyenge a mi hitünk – alig tudunk valamit is elengedni az Úrért; sőt, egyáltalán nem tudunk elengedni, lemondani, örömmel adni; nem törekedni, nem szerezni, alul maradni. Aki pedig ad, az illatozik, ahogy itt megtelt a ház a kenet illatával. Kérjük Urunkat, hogy ezt a történetet ültesse el a szívünkbe és emlékezetünkbe, hogy mi is kövessük az asszony példáját.

Október 4., péntek, olvasandó: Mt 26,14–16

„Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, és így szólt: Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt? Azok pedig harminc ezüstöt fizettek neki. Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.”

Magyarázat: „...kereste az alkalmat...” (16). Mire keresünk mi alkalmat? Sokszor álságosan arra, hogy lejárassuk ellenfelünket, visszaadjunk egy sértést, dicsekedjünk, kérkedjünk saját jóságunkkal, munkánkkal vagy hősie szenvedéseinkkel. Ez mind elárulása annak, amire hívtunk, hogy Krisztus tanítványaként az ő áldozatát és annak gyümölcsét mutassuk be a világnak. Ne egyezkedjünk Krisztus ellenségével. Ingyen se keressük az alkalmat a rosszra.

Imádkozzunk Krisztus Urunkhoz a kísértések és próbatételek idején, hogy ne borítsa el lelkünket a sötétség és reménytelenség, és ne higgyük el, hogy a mélységből nincs visszaút. Júdás elveszítette kapcsolatát a Mesterrel, és átadta szívét a reménytelenségnek; már nem is kereste a visszafelé vezető utat, csak az alkalmat az árulásra. Egyre mélyebbre vitte őt a Jézustól elfordulás, a tagadás örvénye. Kérjük megváltó Urunkat, hogy segítsen felismerni az ilyen lelki csapdákat, és adjon Lelkéből erőt, hogy ne adjuk át magunkat a tehetetlen sodródásnak, az életrontó erők hatalmának, hanem azonnal forduljunk hozzá, és kérjünk kegyelmet, szabadulást, megtartatást. Dicsőítsük Urunkat, mert nála mindig van megbocsátás és újrakezdés, ahogy Simon Péter és a többi tanítvány számára is volt bűnbocsánat, új esély, új lehetőség.

Október 5., szombat, olvasandó: Mt 26,17–29

„A kovásztalan kenyerek első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: Hol akarod megenni a páskavacsorát, hol készítjük el? Ő ezt válaszolta: Menjetek a városba egy bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van, nálad tartom meg a páskavacsorát tanítványaimmal. A tanítványok úgy tettek, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a páskavacsorát. Amikor beesteledett, asztalhoz telepedett a tizenkét tanítvánnyal. Miközben ettek, így szólt: Bizony mondom nektek, hogy közületek egy el fog árulni engem. Ekkor nagyon elszomorodtak, és egyenként kezdték kérdezni tőle: Talán csak nem én vagyok az, Uram? Ő pedig így válaszolt: Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Az Emberfia elmegy, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik. Megszólalt Júdás is, az áruló, és ezt kérdezte: Talán csak nem én vagyok az, Mester? Ő azt felelte neki: Te mondtad. Miközben ettek, Jézus vette a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, a tanítványoknak adta, és ezt mondta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem! Azután vette a poharat, és hálát adva nekik adta, és ezt mondta: Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. De mondom nektek, nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában.”

Magyarázat: „Talán csak nem én vagyok az, Uram?” (22) Elképesztő, mennyire nem ismerjük sem egymást, sem magunkat! A legfontosabb önvizsgálati, önismereti Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

kérdés Isten előtt: milyen vagyok? Ki vagyok? Én is elárulom szeretetét? Vizsgáljuk meg és lássuk tisztán magunkat. Jézus Krisztus segítségét kérjük, hogy Lelke által figyelmeztessen, és ha kell, tisztogasson mindennap.

Imádkozzunk azért, hogy Jézus Krisztus segítsen el minket önmagunk minél teljesebb megismerésére, az igazi önismeretre, hogy a tanítványokhoz hasonlóan ne csak a júdások bűneit vegyük észre, hanem mi is meglássuk saját esendőségünket, és rádöbbenjünk arra, hogy nekünk is megváltásra van szükségünk. Adjunk hálát azért, hogy Urunk minket is meghív asztalához, mert ő nem azért jött, hogy az igazakat hívja, hanem a bűnösöket. (Mt 9,13.b) Legyen szívünkben öröm, hogy egy asztalközösségben lehetünk a Jézussal, és vele ünnepelhetjük a bűnből való megszabadulást, és az új (újjászületett) életet. Mert Jézus önmagát adja az élet kenyereként tanítványainak. (János 6,35) Ez az asztalközösség előre mutat arra a közösségre is, amit Isten odaát készít nekünk, de ugyanakkor rámutat a jelen megannyi nyomorúságára, gyarlóságára, félelmeire, árulásaira, amiből szabadulni csak Ő általa lehet. Magasztaljuk Urunkat, amikor az úrvacsora jegyeiben rámutat halálának páratlanságára, és arra, hogy Ő a Megváltó, aki értünk töretik meg. A kenyér és a bor Jézus Krisztus kijelentése által már túlmutat önmagán, arra, hogy sokak számára készül megoldás, bűnbocsánat: Isten oltalmazó, segítő, szabadító szövetsége megújul, és tágra nyílik az Isten országának kapuja. Legyen ezért dicsőség, tisztesség és hálaadás az Atyának, a Fiúnak, és a Szentléleknek!

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink ...

szeptember 23. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra (konfirmáció utáni korosztálynak!)

szeptember 24. kedd 18 óra – Irodalmi bibliakör

szeptember 24. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

szeptember 26. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

szeptember 29. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

szeptember 30. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra (konfirmáció utáni korosztálynak!)

október 1. kedd 18 óra – Zsoltáros imakör

október 1. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

október 2. szerda 6:30 – Reggeli ima

október 3. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

október 4. péntek 18 óra – Nőszövetségi bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Jelentkezés

Idén ősszel indul **a konfirmáció** előkészítő.

Gyermekeknek heti rendszerességgel, felnőtteknek két heti rendszerességgel.

Gyülekezeti kirándulás október 5. Leányfalu – a Ravasz László ház meglátogatása.

Várjuk a jelentkezést egyházközségünk elérhetőségein vagy személyesen az istentisztelet után a lelkészknél.

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: **06-30-632-0789** a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu
Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7

RÁDAY NAPOK 2024

2024. SZEPTEMBER 26–28.



GYÜLEKEZETI NAP

2024. SZEPTEMBER 28.

Ráday Ház, Markusovszky tér, Kaltenberg-udvar, Budapest



Dunamelléki
Református
Egyházkerület

PROGRAM

KALTENBERG-UDVAR

- 9:00–10:00 **Regisztráció** – a Markusovszky tér két pontján felállított regisztrációs sátrakban (karszalag viselése szükséges az étkezés igénybevételéhez)
- 10:00–10:30 **Dicsőítés** – a **Gazdagréti Református Egyházközség** zenekarával közös énekléssel hangolódunk a lelki üzenetek befogadására
- 10:30–11:00 **Köszöntés és áhítat** – **Szloboda József**, a Budapest-Északi Református Egyházmezge esperese és **Balog Zoltán**, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke
- 11:00–12:30 **Közös ének és imádság, valamint bizonyágtételek** – kapcsolódva az **Élő Ige éve** tematikus évhez, a két szervező budapesti egyházmezge gyülekezeteiből felkért megszólalók tesznek bizonyágot
- 12:30–14:00 **Asztali áldás** (ének) és ebéd
- 15:00–16:00 **Pódiumbeszélgetés: Isten igéje generációkon át** – Sok olyan család van körülöttünk, ahol Isten kegyelméből már több generáción keresztül tapasztalják és élik meg az Ige munkáját, míg akadnak olyan „új hívők”, akik első fecskéként értették meg Isten kegyelmét. Azokat a közös pontokat és különbségeket keressük meg a beszélgetésben, melyeken keresztül láthatóvá válik Isten átformáló kegyelme.
- 16:00–17:00 **Kórusok közös záróéneke** és az **Újpalotai Református Egyházközség** zenekarának szolgálata
- 17:00 **Záró áldás** – **Kovács Gergely**, a Budapest-Déli Református Egyházmezge esperese

RÁDAY HÁZ

13:30–17:00 **Kórustalálkozó**

Bibliamúzeum

11:00–17:00 **Kiállítás** – a Bibliamúzeum kiállításának megtekintése

Ráday Ház – ebédlő és aula

11:00–17:00 **Ifjúsági szervezetek foglalkoztató programjai** fiataloknak (pl.: csocsó; társasjátékok; beszélgetések, interaktív programok párhuzamosan)

Tóth Kálmán-terem

14:30–16:00 **Könyvbemutató** – A frissen elkészült „Legyen világosság! – A Ráday Ház története és megújulása” című kötet fényképekkel illusztrált bemutatója

Ráday Ház udvara

11:00–17:00 **Gyermekprogramok, játszóház** – **Napraforgók Evangéliumi Játszóház** programjai

MARKUSOVSZKY TÉR

11:00–17:00 **Egyházmezgek és egyházi szervezetek, kiadók párhuzamos bemutatkozása, kézműves vásár, interaktív programok**

REGISZTRÁCIÓ: <https://jelentkezés.reformatus.hu/conferences/282>

Ezen a napon, kérjük a Markusovszky tér felől közelítsék meg rendezvényünket.

- 1 átjáró a Kaltenberg-udvarra
- 2 szabadtéri színpad
- 3 étkeztetés
- 4 étkező terület rendezvénysátor
- 5 színpad előtti nézőtér székekkel
- 6 egyházmegyék és szervezetek sátrai
- 7 Napraforgók játszóház
- 8 Könyvbemutató
- 9 mobil WC



- 6
- 6
- 6
- 6
- 6
- 6
- 6
- 6
- 6
- 6

8

7

1

4

5

2

9

9

9

3

3

3

3

3

3

3

A mi segítségünk az Úr nevében
van, aki az eget és a földet alkotta.

Énekes -zsoltáros alkonyati istentisztelet

szeptember 22-én, vasárnap

este 6 órakor

a Kálvin téri református templomban

a Kálvin Kórus szolgálataival

Zsoltárok 105, 124, dicséretetek

Magnificat

Wohl denen die da leben

Come, thou fount of every blessing

The day, thou gavest, Lord is ended